

válságban. Bár a fegyverkezések által előállott másirányú gazdasági mozgás a prognózist megnehezíti, de a befutó konjunktúra-intézeti jelentésekből már vészjóslóan tűnnek elő azok a jelek, melyekből közelítő gazdasági válságra lehet következtetni.

FODOR JÓZSEF: VERSEK

ERDŐ, ŐSZ, 1938

*A völgyeket gépfegyverek
Kártevő dühe veri fel,
A mély erdők felhörögnek,
Erdőtündér sírva felel.
Pókszötte haja fák bogán,
Szem-nem-járt útján menekül,
Édes csöndje dült otthonán
Döbbenek, kínban, egyedül.*

*Ágyú, ártalom és gyilok,
A föld talapja vérben áll,
Mint birtokán, él, sompolyog,
Úr az erőszakos-halál.
Kél a dal, száz hit terve, mint
Gyermek építi köveit
A vad Való mosolygva int,
Álmunk hatalma megtörik!*

BOMLÁSOK, REKKENT ZAVAROK

*Bomlások, rekkent zavarok,
Rendül, füstöl és kavarog
A világ —
És már kicsi lett minden arány
S lelkem elszabadulva hány
Ráncot, féket és igaz elemébe fog
S dült mélybe ömlik: A jelek, jóslatok
Roppant világa jött el; a földön, egen
Pázmás fények és vad csillagok
S minden úri, kóbor elem
Veszett befolyása érvényt hasít
S minden élet kivadít
Magából és a vér partjait
Tulönti! Oh hová jutok,
Ha nem bírom már s ez az örület
Mint megbokrosult paripa, levet
S már csak rettegve bámulok
S némán! Oh, ki veletek egy, társatok:
Tartsatok magamnál lenni, nagy napok!*

FARKASOK KÖZÖTT

*Rózsatövis zöld bimbója,
henteredik a víz róla,
Kristály-csöppek óvó sója,
Ekszer-burok megnyitója.*

*De ha nyílik, mire nyílik,
Hogy az év im esteledik,
És a kertben nincs fa, melyik
Ne oldaná leveleit.*

*Dönti az őszt már az erdőt,
Hajtja a szél már a felhőt,
Vég fog minden szertezörgőt,
Jaj annak, aki későn jött.*

*Jaj annak itt, vad-siváran,
Préda ölyök rémkarában,
Hulló világ viharában,
Éhfarkasok csapatában!*

ALFÖLDI KALENDÁRIUM

Írta: VERES PÉTER

Egész délután otthon vagyok, de nincs semmi dolog, még csak egy malacfia sincs a háznál, két tyúk van mindössze, az is az egyik kotló, a libát is mind eladtuk kenyérre. Nem fog a hely, kimegyek, bejövök, végig megyek az udvaron, kiállok az uccsajtóba, járkálok a házba végtől-hosszig, leülök a lócára vagy a székre, így telik az idő. Hallgatom a gyerekek rezselését, veszekedését, néha kedvem volna közéjük vágni, mert nagyon cibálják egymás haját, azután meg vinyogtatják egymást, fel is indulok dühösen, de mégis mindig viszatartom magam. Nem érdemes ütni őket. Az Isten se tudna itt rendet tartani. Még aztán más gondom van nekem.

Azok különben estefelé már azon török a csürhejárást, hogy mit hoz az anyjuk Kelemenéktől.

Amikor már közeledik az este, nekem is akad egy kis dolgom. Hozok be izjket, befütök a kemencébe és mosóvizet rakok be, mert Sári rám parancsolt, hogy mire hazajön, meleg víz legyen. A gyerekekről még ma este lemossa a ruhát, az éjszaka a kemencén megszárad, mert másképp nem tud tisztát adni rájuk.

Már jó késő van, amikor előkocog szegény anyjuk. A kezében egy köcsög, hóna alatt egy kis csomag. A köcsögben iró van, jó csomó, van talán öt liter is, a névnapokra sok vaját köpültek, az irót ugyan a disznónak szokták adni, nagyon szépen hiznak tőle, mert megjavítja az étvágyukat, de mert tudják, hogy nagyon az utolsóban vagyunk, hát adtak belőle Sárinak is. A csomagban egy pilis száraz kenyér, egy darabka szalonna, lehet olyan negyedkilónyi, ezt Erzsike dugta oda Sárinak, azután meg néhány száraz pogácsa, ezt az öregasszony adta. Most még nem süttöttek süteményt, ez a pogácsa a múlt hétről maradt, már